अधिजलिधि तमः चिपन् हिमांग्रः परिद्दशेऽय दशां क्षतावकाशः। विद्धदिव जगत्पुनः प्रलीनं भवति महान् हि परार्थएव सर्वः॥ परिवृक्तिः॥ ६६॥

জ॰ ম॰

अधिजलधीत्यादि। अय हिमां ग्रुरत्यकारवर्ड्ड नाननारं अधिजलधि जलधेरपरि विभक्तार्थेऽ व्ययोभावः तमः चिपन् अपनयन् परिदृष्ट्यो हृष्टः हृगां चलुषां क्रतावकाशः दत्तप्रसरः जगलीकं प्रलीमं तिरोभृतं पुनर्विद्धदिव सृजन्तिव कस्मात्तेनैवं क्रतमित्याह यसाशोमहान् सम्बद्धः परार्थएव परप्रयोजन एव भवति परिष्टित्तिरिति हृगां क्रतावकाश्वद्रत्यनेन विश्विष्टस्य वस्तुनशाद्यानात् तमः चिपन्नित्यनेनास्य वस्तुनः अपोहात् भवतीत्यादिना अर्थान्तरत्यासात् तथाचात्तं विश्वष्टस्य यदादानं अत्यापाहेन वस्तुनः। अर्थान्तरत्यासवती परिष्टित्तरसा यथित ॥६६॥

अ०

त्रधीत्यादि। त्रयात्मकार एखानलारं हिमां ग्रुख न्हों जनेः
परिद हमें हृष्टः की हमः त्रधिजल धि ममुद्रे तमे। उत्थकारं चिपन्
नामयन् त्रधिजल धीति मम्बर्थे उत्थयी भावः हमां च चुषां कता
वकामः दत्तावसरः प्रलोनं तिरोक्षतं जगत् पुनर्विद धदिव
सृज निव कुत लेने वं कतमित्या हृ हि यस्मात् सर्व एव महान् जनः
परार्थ एव परप्रयोजन एव भवति परि हित्ति रिति हमां कता
वकाम द्रायने विभिष्टस्य वस्तु न त्राद्रानात् तमः चिपन्द त्यने न
च कस्य चिद स्तुने। उपो हात् भवति ही त्यादिना त्रयोग्नर त्यासात्